

Kl. 18:20

Jørgen Poulsen (NY):

Der er grund til at have bekymringer, når det gælder de diplomatiske problemer, som kan opstå, og det har man også erkendt i den svenske udredning om disse ting.

Det er jo ikke sådan, at når man får dobbelt statsborgerskab, følger der ikke nogen ulemper med; det er jo ikke bare envejslykke med et dobbelt statsborgerskab. Det problem har man set på, og i den svenske betænkning er man nået frem til, at man forklarer folk om problemerne i en pjece, og dermed bliver folk, som søger dobbelt statsborgerskab, grundigt orienteret. Men der er tale om et valg. Folk tvinges jo ikke til at have dobbelt statsborgerskab.

Kl. 18:21

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech for en sidste kort bemærkning.

Kl. 18:21

Gitte Lillelund Bech (V):

Giver det slet ikke anledning til bekymring hos hr. Jørgen Poulsen for, hvilken situation man kunne risikere at sætte en tyrkisk pige, som var både dansk statsborger og tyrkisk statsborger, i, hvis hun blev sendt til Tyrkiet for at blive gift dernede, og vi på ingen måde havde mulighed for at hjælpe hende ud af noget, som vi i hvert fald ikke bifalder her i Danmark, nemlig tvungen ægteskab? Det er et meget grelt eksempel, men det er desværre et eksempel, jeg ville frygte vi ville kunne se, fordi man betragter ægteskabet på en anden måde i eksempelvis Tyrkiet, end vi gør herhjemme. Vi ville have meget vanskeligt ved at hjælpe den pågældende pige, og vil hr. Jørgen Poulsen virkelig bidrage til det?

Kl. 18:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 18:22

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg vil på ingen måde underkende det problem, men jeg tror nu ikke, det er særlig reelt, for det vil jo være sådan, at hvis vi taler om yngre personer, vil vedkommende ifølge den gældende lov vældig ofte have begge statsborgerskaber, så jeg er ikke helt sikker på, at det ville være et særligt problem i det tilfælde. Det er da meget vigtigt, at vedkommende er orienteret om de faktuelle risici, men der findes jo også aftaler landene imellem, og efter at have undersøgt spørgsmålet er svenskerne nået frem til, at det ikke giver

grund til, at dobbelt statsborgerskab ikke skal nyde fremme.

Kl. 18:23

Formanden:

Der er ikke flere, der ønsker korte bemærkninger, så tak til hr. Jørgen Poulsen.

Så er det hr. Jesper Langballe som privatist.

Kl. 18:23

(Privatist)

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, at hr. Jørgen Poulsen i alt, hvad han sagde, bekræftede, at beslutningsforslaget overhovedet ikke er tænkt igennem. Det kan godt være, at hvis det var tænkt igennem, ville hr. Jørgen Poulsen have prøvet at overbevise mig om, at så ville det have vist sig, at dobbelt statsborgerskab var en udmærket ting. Det må der jo så argumenteres for, men der var ingen oplysninger, og der var ingen argumenter, så det var en tynd kop kaffe.

Når den store statsborgerskabsreform blev lavet i 1898 og indfødsretten måske for første gang blev et virkeligt statsborgerskab, var det jo i virkeligheden, fordi vi var gået fra enevælde til demokrati. Det var demokratiet selv, der krævede et helt andet kriterium for statsborgerskab. Før vi fik demokratiet, havde vi begrebet indfødsret, der blev indført i 1776, og her var kriteriet egentlig bare, at man skulle være født i kongens land, for hvad betød ordet borger? Det betød, at man var den danske konges undersåt, og når man var født her, havde man indfødsret.

Men under demokratiet var det kriterium ikke så forfærdelig meget værd. Derfor gik vi i 1898 fra fødestedskriteriet over til afstammingskriteriet, og samtidig sagde vi – og det sagde jo alle europæiske lande i forening – at vi ikke længere ville acceptere, at folk kunne have dobbelt statsborgerskab. Accepterer man det, har begrebet statsborgerskab nemlig ikke nogen mening mere. Som mit partis ordfører, hr. Søren Krarup, sagde, ligger der i selve begrebet statsborgerskab, at man har sin loyalitet ét bestemt sted, og den kan ikke stykkes ud til flere steder, for hvad skulle man så overhovedet have begrebet statsborgerskab for?

Jeg synes, Ny Alliance skylder at forklare, hvorfor man overhovedet vil beholde statsborgerskabet, når man vil sprede det ud til to eller måske tre eller måske fire eller fem muligheder. Jeg synes også, man skal gøre sig klart, at hvis forslaget her overhovedet var gennemtænkt, ville forslagsstillerne vide, at det i virkeligheden er et forslag om at vende tilbage til enevælden.